

være af nogen Interesse for os Lovgivere, som har til Opgave at lovgive om alle de Samfundsspørgsmaal, der overhovedet kan komme til at foreligge for os. Som nævnt af min Partifælle, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), kan der ikke være Tale om nogen Flothed, og den ærede Ordførers Betragtninger over den Flothed, der var anvendt paa Udstyrelsen af Aarsberetningerne, synes mig at være blevet gendrevet ved de Udtalelser, vi hørte fremsat af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode). En Aarsberetning maa man have, og jeg kender disse Aarsberetninger tilstrækkelig nøje til at vide, at om nogen Flothed er der ikke Tale. Selvfølgelig maa en Aarsberetning i visse Tilfælde udstyres med Billeder, ikke mindst hvor Talen er om Idræt; men Bogen er i og for sig beskeden, og da den kun udkommer en Gang om Aaret, og skal omtale, hvad der er sket i Aarét, og give et Overblik over Bevægelserne baade herhjemme og ude, der nogenlunde kan orientere Idrætsmændene, synes jeg ikke, Kritikken er begrundet. Maa jeg endvidere sige, at naar selve den danske Kronprins har været og forhaabentlig eller antagelig nu ogsaa som Konge i dette Land vil vedblive at være Protektor for Dansk Idrætsforbund, tør man vel gaa ud fra, at de Medlemmer, der vil vise sand Loyalitet, uden Samvittighedsskrupler vil kunne stemme for Forøgelsen af Statstilskuddet. Det er neppe troligt, at Landets Øverste vilde støtte en Bevægelse, som ikke havde en ganske særlig Værdi, ikke blot for ham, men ogsaa for Landet. Jeg nævner dette Moment, der for mig naturligvis ikke er afgørende ved Betragtningen af Sagen, men som maaske kan spille en Rolle for adskillige, der har staaet ligesom lidt vaklende overfor det Spørgsmaal, hvad Idrætten overhovedet er værd.

Jeg skal ikke uddybe dette nærmere, saa meget mindre som jeg mangfoldige Gange har haft Lejlighed til at tale om denne Sag, men jeg tror, at det, at der er talt saa mange Gange om den, ikke har været uden Betydning for Flertallet ved dets Fastsættelse af Bevillingen. Jeg tillader mig at nære den Tro, at enhver Sag, der overhovedet skal vinde frem til Anerkendelse, maa der tales tidt om, inden man forstaar den. Mine Kolleger her i Rigsdagen er udmærkede Mænd paa mangfoldige Omraader, og navnlig maaske paa Omraader af økonomisk og finansiell Karakter, men paa Omraader, der gaar lidt udenfor dette og berører f. Eks. Idræt og andre dermed

beslægtede Spørgsmaal, er de somme Tider noget tøvende og usikre, fordi de ikke ret forstaar dem. Fremfører man en Kritik, hvilket for Resten ikke er sket i Dag, synes jeg, at den ved nærmere Betragtning hurtig falder til Jorden. En Indvending, man tidligere har fremført mod Idrætten, enten det nu er kommet frem her i Tinget ganske løst henkastet, eller det er kommet frem i Pressen, har f. Eks. været den, at en eller anden Sportsgren er en raa Sport, som f. Eks. Boksning, ja selv det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) syntes jo ikke ret om Brydning. Jeg vil gøre opmærksom paa, at en af vore første Autoriteter paa Sportens Omraade indenfor Lægestanden, Dr. Clod-Hansen, i et Foredrag har udtalt, at en saadan Sport som Brydning ikke blot var en æstetisk Nydelse, men ogsaa, set fra et lægevidenskabeligt Synspunkt, idet der er Tale om almindelig Træning af alle Legemets Muskler, en saa udmærket Sport, at den ikke fortjente at blive nævnt som en af dem, der skulde være Stifbørn. Selv om man vil fremhæve en Sport som Boksning, hvor det undertiden hænder, at der flyder Blod, eller at der brækkes en Arm, vil jeg gøre opmærksom paa, at hvis vi ikke drev Idræt og Sport, vilde Ulykkestilfældene blive mange, mange flere. Det trænedes Legeme er i Stand til at undgaa adskillige af de Farer, som det utrænede Legeme falder for. Man kan ogsaa nævne visse af den Slags Idrætter, som Folk driver uden egentlig at betragte det som en Idræt, f. Eks. Cykling, som jeg i og for sig ikke har særlig megen Sympati for, men som har stor folkelig Betydning, og det vil vise sig, at en almindelig drevet Idræt som denne opviser langt større Ulykkestilfælde end Brydning, der dog ser mere drabelig ud, og til hvilken der anvendes flere Kræfter.

Jeg har tilladt mig disse Bemærkninger, fordi jeg gerne paa ny vilde give et Indlæg til Fordel for Idrætten, set fra et almindeligt socialt Synspunkt. Glædende mig over den Udvikling, der er i mit Folk paa saa mange Omraader, har jeg ikke kunnet undlade ogsaa at glæde mig ved, at Ungdommen er spændigere, stærkere og friskere til de Opgaver, der forelægges den. Og vil man tale om den Ungdom, der nu rykker ind i det politiske Liv, de 25aarige, de, der nu skal tilføre Landet nyt Blod, en sundere og stærkere Slægt, saa kan de Herrer være overbeviste om, at der bliver bedre Vælgere af dem, der har drevet Idræt, og som forstaar Legemets fysiske Krav, end af dem, der har siddet i Kakkelovnskrogen.